

saa at Indehaverne fik kongelig Udnævnelse og Pension efter de almindelige for Tjenestemænd gældende Regler. Jeg kan indrømme ham, at dette er naturligt, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Fremme. Men da vi formentlig nu staar overfor en samlet Behandling af hele vort Skolevæsen, en Behandling, der paa mange Omraader vil føre til en Nyordning, vil jeg, idet jeg i saa Henseende kan slutte mig til de Betragtninger, der er gjorte gældende af ærede foregaaende Talere, finde det rettest, at Lovforslaget underkastes en Udvalgsbehandling, og jeg vil finde det rimeligt, at denne Behandling finder Sted i det Udvalg, som det høje Ting har nedsat til Behandling af Forslag til Lov om en Skolekommission.

J. Oskar Andersen: Den Forandring over det foreliggende Lovforslag, som saa utvetydigt er kommet til Orde hos de ærede foregaaende Ordførere, ogsaa hos den ærede Ordfører for det radikale Parti, deler jeg fuldt ud. Jeg kan ikke variere denne Forbavelse og skal derfor fatte mig i al mulig Korthed. Ogsaa mig forekommer det underligt, at et saadant Lovforslag fremkommer, naar Skolekommissionen er, i alt Fald paa Trapperne. Paa den anden Side er der naturligvis ikke fra vort Partis Side nogen som helst Uvillie mod disse tre udmærkede Mænd, hvis Stilling det her foreslaas at forandre, men det forekommer mig unægtelig, at da en saadan Forandring let kan komme til at berøre Forhold, der vil blive forandret af den kommende Skolekommission, er Tidspunktet ikke det rette til Fremsættelse af et saadant Lovforslag. I hvert Fald bør Sagen nærmere undersøges; man kunde jo muligvis finde en Udvej, som jeg f. Eks. kender fra gejstlige Embeder, nemlig at Embederne opslaas med den Klausul, at vedkommende Embedes Indehaver skal finde sig i de Forandringer, der maatte blive nødvendige som Følge af kommende Ændringer i Lovgivningen. Men jeg slutter mig altsaa til Ønsket om, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der har behandlet Forslaget til Lov om en Skolekommission.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg kan jo ikke med Hensyn til dette Lovforslag gøre, som jeg har gjort i de sidste Dage angaaende andre Lovforslag, nemlig takke for den velvillige Modtagelse. Om den Indvending, der er gjort, vil jeg dog sige, at det forekommer mig,

at Lovforslaget hverken ved sit Indhold eller ved Bemærkningerne giver Anledning til Ængstelse for, at Lovgivningsmagten herved skulde blive bundet til en Ordning i Fremtiden som den her foreslaede. Ved Lovforslagets Fremsættelse har jeg selvfølgelig været klar over, at Tidspunktet var mindre heldigt, og det var ogsaa med store Betæneligheder, at jeg imødekom et Ønske fra de paagældende tre Embedsmænd om at fremkomme med Lovforslaget. Naar jeg gjorde det, var Grunden den, at der ved den nuværende Undervisningsinspektør for Gymnasieskolernes Ansættelse eller rettere sagt ved den tidligere Undervisningsinspektørs Afgang viste sig adskillige Vanskeligheder med Hensyn til hans Pensions Fastsættelse. Der førtes forskellige Forhandlinger med Finansudvalget om Pensionens Fastsættelse for Professor Tuxen, og da den nu tiltraadte Undervisningsinspektør saa disse Vanskeligheder, blev han en Smule betænelig ved, om der skulde opstaa lignende Vanskeligheder, naar han eventuelt skulde komme til at gaa af, og ingen kan jo give Garanti med Hensyn til, om den kommende Skolekommission vil forandre disse Stillinger. — Maa jeg for øvrigt til det ærede Medlem fra Assens bemærke, at Lovforslaget om Skolekommissionen er ikke vedtaget af begge Ting — det tror jeg nok det ærede Medlem sagde —, men ligger i et Udvalg i Landstinget. Jeg antager imidlertid, at det ærede Medlem faar Ret i, at det bliver vedtaget. Kommissionen kan jo efter de Udtalelser, der er faldet i dette Ting, gerne komme til at sidde temmelig længe, i hvert Fald længere, end jeg havde tænkt mig — nemlig et Aar —; efter det ærede Medlem fra Assens' Mening kan den jo umulig gøre sine Forhandlinger færdige paa eet Aar, og saa kunde det dog tænkes, at der kom et eller andet i Vejen. Ganske vist er Dr. Bertelsen en ung og rask Mand, men i disse Tider er det jo tidt Tilfældet, at de unge og raske gaar bort, og derfor kunde det tænkes, at der blev Pensionsberegninger af foretage for ham eller hans Enke. Det var Grunden til, at han saa meget ønskede — og dette Ønske blev tiltraadt af de to andre Herrer —, at man vilde fremsætte dette Lovforslag. Lønningen lod man blive staaende til Overvejelse i Lønningskommissionen og den eventuelle Skolekommission.

Jeg anser imidlertid ikke Spørgsmaalet for saa vigtigt. Skulde det høje Ting mene, at man bør udskyde Afgørelsen